

GLUPIEĆ (1) *vb impf*

3 sg *praes* głupi(e)je.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Stawać się głupim, szaleć; errore mentis affici, cerebro laborare, a mente concilioque deduci, delirare, dementire, a mente deseri, desipere, mente captum esse, dementem esse, exire a se, nihil pro sano facere, fatuari, gallare, incidere in insaniam, insipere mentis, insanire, cerbero laborare, morari, vaticinari, vesanire Cn [od czego]: Głupieie każdy człowiek od vmieiętności BudBib Ier 10/14.

Formacje współrdzenne: pogłupieć, zgłupieć.

MM